Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 1 juli 2021 *

”Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Förordning (EU) nr 650/2012 – Europeiskt arvsintyg – Giltigheten av en bestyrkt kopia av intyget som inte anger förfallodatum – Artikel 65.1 – Artikel 69 – Intygets rättsverkningar avseende personer som anges däri men som inte ansökt om intyget – Artikel 70.3 – Datum som ska beaktas vid bedömningen av kopians giltighet – Kopians bevisverkan”

I mål C-301/20,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Oberster Gerichtshof (Högsta domstolen, Österrike) genom beslut av den 27 maj 2020, som inkom till domstolen den 7 juli 2020, i målet

UE,

HC

mot

Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG,

ytterligare deltagare i rättegången:

VJ:s arvingar,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Bay Larsen samt domarna C. Toader (referent) och N. Jääskinen,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

* Rättegångsspråk: tyska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Österrikes regering, genom J. Schmoll, E. Samoilova och A. Posch, samtliga i egenskap av ombud,

– Tysklands regering, genom J. Möller, M. Hellmann och U. Bartl, samtliga i egenskap av ombud,

– Spaniens regering, genom J. Ruiz Sánchez, i egenskap av ombud,

– Ungerns regering, genom M.Z. Fehér och K. Szíjjártó, båda i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom M. Wilderspin och M. Heller, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 29 april 2021 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 63, 65.1, 69 och 70.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, 2012, s. 107, och rättelser i EUT L 344, 2012, s. 3, EUT L 60, 2013, s. 140, och EUT L 243, 2019, s. 9).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan å ena sidan UE och HC, son och dotter till VJ, avliden, som hade sin sista hemvist i Spanien, och å andra sidan Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG, en bank med säte i Österrike, angående en begäran om återbetalning av ett penningbelopp samt återlämnande av värdepapper som deponerats av banken.

Tillämpliga bestämmelser

3 Skälen 7, 67, 71 och 72 i förordning nr 650/2012 har följande lydelse:

”(7) En välfungerande inre marknad bör underlättas genom att man undanröjer hindren för fri rörlighet för de personer som för närvarande har svårt att hävda sina rättigheter vid arv med gränsöverskridande verkan. I det europeiska området för rättvisa bör medborgarna kunna utforma sina arvsrättsliga förhållanden i förväg. Det är också viktigt att på ett effektivt sätt skydda rättigheterna för arvingar, testamentstagare, övriga till den avlidne närstående personer och borgenärer.

…

(67) Ett snabbt, smidig[t] och effektivt avgörande vid ett arvsärende med gränsöverskridande verkan inom unionen innebär att arvingarna, testamentstagarna, testamentsexekutorerna eller boutredningsmännen lätt bör kunna bevisa sin ställning och/eller sina rättigheter och befogenheter i en annan medlemsstat, t.ex. i den medlemsstat där kvarlåtenskapen är

belägen. För att de ska kunna göra detta bör man i denna förordning föreskriva inrättandet av ett enhetligt intyg, det europeiska arvsintyget (nedan kallat *arvsintyget*), som ska utfärdas för användning i en annan medlemsstat. …

(71) Arvsintyget bör ha samma verkan i samtliga medlemsstater. Det bör inte vara en exekutionstitel i sig men bör ha bevisvärde och bör förutsättas på korrekt sätt ange vad som har fastställts enligt den lag som är tillämplig på arvet eller enligt annan lag som är tillämplig på specifika delar, såsom den materiella giltigheten för förordnanden om kvarlåtenskap. … Alla som gör utbetalningar eller överlåter arvsegendom till en person som enligt arvsintyget är berättigad att ta emot en sådan utbetalning eller sådan egendom i egenskap av arvinge eller testamentstagare bör tillförsäkras tillbörligt skydd om de har handlat i god tro i förlitan på korrektheten i den information som bestyrks genom arvsintyget. Samma skydd bör tillförsäkras alla som förlitat sig på korrektheten i den information som bestyrks genom arvsintyget och som köper eller tar emot kvarlåtenskap av en person som enligt arvsintyget är berättigad att förfoga över sådan egendom. Skyddet bör säkerställas om fortfarande giltiga bestyrkta kopior uppvisas. …

(72) Den behöriga myndigheten bör utfärda arvsintyget på begäran. Originalet av arvsintyget bör förvaras hos den utfärdande myndigheten, som ska utfärda en eller flera i särskild ordning bestyrkta kopior av arvsintyget till sökanden och övriga som kan påvisa ett legitimt intresse. …”

4 Artikel 62 i förordningen, med rubriken ”Inrättande av ett europeiskt arvsintyg”, har följande lydelse:

”1. Genom denna förordning inrättas ett europeiskt arvsintyg (nedan kallat *arvsintyget*) som ska utfärdas för användning i en annan medlemsstat och ha de verkningar som förtecknas i artikel 69.

2. Det ska inte vara obligatoriskt att använda ett arvsintyg.

3. Arvsintyget ska inte ersätta nationella dokument som används för liknande ändamål i medlemsstaterna. När det har utfärdats för användning i en annan medlemsstat ska arvsintyget emellertid även ha de verkningar som förtecknas i artikel 69 i den medlemsstat vars myndigheter utfärdade det i enlighet med detta kapitel.”

5 I artikel 63 i förordningen, med rubriken ”Arvsintygets syfte”, föreskrivs följande:

”1. Arvsintyget ska användas av arvingar, testamentstagare som har direkta rättigheter i arvet och testamentsexekutorer eller boutredningsmän som i en annan medlemsstat behöver åberopa sin ställning eller utöva sina rättigheter som arvingar eller testamentstagare och/eller sina befogenheter som testamentsexekutorer eller boutredningsmän.

2. Arvsintyget får i synnerhet användas för att visa en eller flera av följande omständigheter:

a) Ställningen och/eller rättigheterna för varje arvinge eller i förekommande fall varje testamentstagare som anges i arvsintyget liksom deras respektive arvslott.

…”

6 I artikel 65 i samma förordning, med rubriken ”Ansökan om arvsintyg”, föreskrivs följande:

”1. Arvsintyg ska utfärdas efter ansökan från en sådan person som avses i artikel 63.1 (nedan kallad *sökanden*).

…

3. Ansökan ska innehålla den information som förtecknas nedan, såvitt denna information är känd för sökanden och behövs för att den utfärdande myndigheten ska kunna intyga de omständigheter som sökanden vill ha bestyrkta, och ska åtföljas av alla relevanta handlingar antingen i original eller i form av kopior som uppfyller de villkor som krävs för att deras äkthet ska kunna fastställas, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 66.2:

…

e) Personuppgifter om andra eventuella förmånstagare som utsetts i ett förordnande om kvarlåtenskap och/eller automatiskt: efternamn och samtliga förnamn eller organisationsnamn, identifikationsnummer (om sådant finns) och adress.

…”

7 Artikel 68 i förordningen, med rubriken ”Arvsintygets innehåll”, har följande lydelse:

”Arvsintyget ska innehålla följande information i den utsträckning som behövs för det ändamål som arvsintyget utfärdas för:

…

g) Personuppgifter om förmånstagarna: efternamn (i förekommande fall: efternamn vid födseln), samtliga förnamn och identifikationsnummer (om sådant finns).

…”

8 Artikel 69 i förordningen, som har rubriken ”Arvsintygets rättsverkningar”, har följande lydelse:

”1. Arvsintyget ska ha rättsverkningar i alla medlemsstater utan att det krävs något särskilt förfarande.

2. Det ska antas att arvsintyget på ett korrekt sätt visar omständigheter som har fastställts enligt den lag som är tillämplig på arvet eller enligt annan lag som är tillämplig på vissa delar av det. Den person som i arvsintyget anges som arvinge, testamentstagare, testamentsexekutor eller boutredningsman ska antas ha den ställning som anges i arvsintyget och/eller vara innehavare av de rättigheter eller befogenheter som anges i arvsintyget utan några andra villkor för och/eller inskränkningar i dessa rättigheter eller befogenheter än de som anges i arvsintyget.

3. Varje person som utifrån den information som ges i arvsintyget gör betalningar eller överlåter egendom till en person som i arvsintyget anges som bemyndigad att ta emot betalning eller egendom ska anses ha gjort transaktioner med en person som är bemyndigad att ta emot betalning eller egendom, såvida inte personen insåg att innehållet i arvsintyget var felaktigt eller inte har kännedom om sådana felaktigheter på grund av grov oaktsamhet.

4. Om en person som i arvsintyget anges som bemyndigad att förfoga över arvsegendom förfogar över sådan egendom till förmån för en annan person, ska denna andra person, om denne agerar utifrån den information som ges i arvsintyget, anses ha gjort transaktioner med en person som är bemyndigad att förfoga över den berörda egendomen, såvida inte personen insåg att innehållet i arvsintyget var felaktigt eller inte har kännedom om sådana felaktigheter på grund av grov oaktsamhet.

5. Arvsintyget ska utgöra en giltig handling för registrering av arvsegendomen, i det relevanta registret i en medlemsstat utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.2 k och 1.2 l.”

9 I artikel 70 i förordningen, med rubriken ”Bestyrkta kopior av arvsintyget”, föreskrivs följande:

”1. Den utfärdande myndigheten ska behålla originalet av arvsintyget och ska utfärda en eller flera bestyrkta kopior till sökanden och till varje person som visar legitimt intresse.

2. Den utfärdande myndigheten ska, för de ändamål som anges i artiklarna 71.3 och 73.2, upprätta en förteckning över personer till vilka bestyrkta kopior har utfärdats i enlighet med punkt 1.

3. De bestyrkta kopior som utfärdas ska vara giltiga under en begränsad period på sex månader, vilket ska anges med förfallodatum på den bestyrkta kopian. I vederbörligen motiverade undantagsfall får den utfärdande myndigheten, genom undantag, besluta att giltighetstiden ska förlängas. Så snart som denna period har löpt ut ska varje person som innehar en bestyrkt kopia för att kunna använda arvsintyget för de ändamål som anges i artikel 63 ansöka om en förlängning av giltighetstiden för den bestyrkta kopian eller begära en ny bestyrkt kopia från den utfärdande myndigheten.”

10 Artikel 71 i samma förordning har rubriken ”Rättelse, ändring eller återkallelse av arvsintyget”. I artikel 71.3 föreskrivs följande:

”Den utfärdande myndigheten ska utan dröjsmål underrätta alla personer till vilka bestyrkta kopior av arvsintyget har utfärdats i enlighet med artikel 70.1 om korrigeringar, ändringar eller återkallelse av intyget.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

11 Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank beslutade att kvarstadsbelägga ett belopp samt vissa värdepapper sedan HC och UE samt deras far VJ begärt att dessa tillgångar ska återbetalas respektive återlämnas. Banken gjorde gällande att det förelåg konkurrerande rättigheter vars riktighet var omtvistad.

12 VJ, som hade sin sista hemvist i Spanien, avled den 5 maj 2017. Till följd av dödsfallet genomfördes arvskiftet av en spansk notarie i enlighet med spansk rätt.

13 HC och UE begärde att det föremål som var föremål för kvarstad skulle frisläppas och ingav till Bezirksgericht Bregenz (Distriktsdomstolen i Bregenz, Österrike) en bestyrkt kopia av ett europeiskt arvsintyg som utfärdats av den spanska notarien på HC:s begäran, i syfte att styrka att de var arvingar till VJ i enlighet med artikel 62 och följande artiklar i förordning nr 650/2012. Denna kopia, som har formen av ett ”formulär V” (nedan kallat formulär V), innehåller, såsom föreskrivs i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1329/2014 av den 9 december 2014

om införande av de formulär som avses i förordning nr 650/2012 (EUT L 359, 2014, s. 30), uppgiften ”obegränsat” under rubriken ”giltig t.o.m.”. UE nämns i intyget, vid sidan om sin syster, som arvinge till hälften av arvet.

14 Sökandenas talan ogillades av Bezirksgericht Bregenz (Distriktsdomstolen i Bregenz). Landesgericht Feldkirch (Regionala domstolen i Feldkirch, Österrike) ogillade överklagandet av avgörandet från första instans. Den fann för det första att endast den person som ansökt om det europeiska arvsintyget kan styrka sina rättigheter genom att uppvisa intyget, för det andra att utfärdandet av en kopia av ett sådant intyg utan begränsad giltighet strider mot kravet på att föreskriva en giltighetstid som är begränsad till sex månader för behandlingen av kopian och för det tredje att kopian skulle vara giltig vid den tidpunkt då domstolen i första instans meddelade sitt avgörande.

15 Domen från Landesgericht Feldkirch (Regionala domstolen i Feldkirch) överklagades till den hänskjutande domstolen, Oberster Gerichtshof (Högsta domstolen, Österrike). Den hänskjutande domstolen har påpekat att frisläppande av kvarstadsbelagd egendom enligt österrikisk rätt kräver en gemensam skriftlig ansökan från samtliga parter (”motstående parter”), så länge inget lagakraftvunnet domstolsavgörande har meddelats. För att kunna avgöra målet önskar den hänskjutande domstolen således få klarhet i huruvida kopian av det europeiska arvsintyget kan användas för att fastställa arvingarnas rättigheter.

16 Den finner det i första hand oklart om en bestyrkt kopia utan slutdatum är giltig. Den hänskjutande domstolen har påpekat att detta typfall inte föreskrivs i förordning nr 650/2012 och att det inte finns någon praxis från EU-domstolen om detta. Den har hänvisat till dels möjligheten att detta dokument inte får några rättsverkningar på grund av denna oegentlighet, dels den omständigheten att uttrycket ”obegränsad” skulle kunna utgöra en förlängning av giltighetstiden, om den kan anses utgöra ett ”undantagsfall” i den mening som avses i artikel 70.3 i förordningen. Ordalydelsen i denna bestämmelse skulle emellertid även kunna tolkas så, att denna handling har en giltighetstid som är begränsad till sex månader, och i ett sådant fall önskar den hänskjutande domstolen få klarlagt från vilket datum denna period ska beräknas.

17 För det andra önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida verkan av detta intyg, med hänsyn till att förordning nr 650/2012 inte föreskriver det fallet att endast en av arvingarna ansöker om utfärdande av det europeiska arvsintyget, avser endast ”sökanden” eller samtliga personer som nämns i intyget.

18 För det tredje önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i de eventuella följderna av att giltighetstiden för en kopia av det europeiska arvsintyget har löpt ut. Den hänskjutande domstolen har i detta avseende hänvisat till att det finns skilda ståndpunkter i doktrinen på området, och i de österrikiska och de tyska domstolarnas praxis, i frågan huruvida det räcker att kopian är giltig när ansökan ges in till myndigheten eller om den fortfarande måste vara giltig när avgörandet meddelas.

19 Mot denna bakgrund beslutade Oberster Gerichtshof (Högsta domstolen) att vilandeförklara målet och att ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Ska artikel 70.3 i förordning nr 650/2012 tolkas så, att en kopia av intyget som i strid med denna bestämmelse utfärdats på obestämd tid och som inte har uppgifter om ett förfallodatum

– är giltigt och har rättsverkningar på obestämd tid,

– endast är giltigt under en period av sex månader från datumet för utfärdandet av de bestyrka kopiorna,

– endast är giltigt under en period av sex månader från ett annat datum, eller

– är ogiltigt och inte kan användas i enlighet med artikel 63 i förordning nr 650/2012?

2) Ska artikel 65.1 jämförd med artikel 69.3 i förordning nr 650/2012 tolkas så, att verkningarna av intyget inträder till förmån för samtliga personer som upptas som arvinge, testamentstagare, testamentsexekutor eller boutredningsman i intyget, innebärande att också den som inte själv ansökt om utfärdandet kan använda intyget i enlighet med artikel 63 i förordning nr 650/2012?

3) Ska artikel 69 jämförd med artikel 70.3 i förordning nr 650/2012 tolkas så, att den bestyrkta kopian måste erkännas som legitim om kopian är giltig vid det ursprungliga inlämnandet även om den inte längre är giltig vid tidpunkten för myndighetens beslut, eller utgör denna bestämmelse tvärtom inte hinder för nationella bestämmelser som ställer krav på att kopian ska vara giltig även vid tidpunkten för beslutet?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första och den tredje frågan

20 Den hänskjutande domstolen har ställt den första och den tredje frågan, vilka ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 70.3 i förordning nr 650/2012 ska tolkas så, att en bestyrkt kopia av det europeiska arvsintyget, utfärdad med angivelsen ”obegränsad giltighetstid”, är giltig, och att dess rättsverkningar, i den mening som avses i artikel 69 i förordningen, ska erkännas utan begränsning i tiden, då kopian var giltig när den lämnades in för första gången.

21 Det ska inledningsvis påpekas att den frist som föreskrivs i artikel 70.3 i förordning nr 650/2012 inte påverkar giltighetstiden för det europeiska arvsintyget, utan endast giltighetstiden för de bestyrkta kopiorna av arvsintyget. Som framgår av artikel 70.1 jämförd med skäl 72 i förordningen, ska det europeiska arvsintyget dessutom behållas av den utfärdande myndigheten, vilken utfärdar kopior av intyget.

22 Det framgår av lydelsen i artikel 70.3 i förordning nr 650/2012 att bestyrkta kopior av detta intyg endast gäller i sex månader, vilket ska anges på den kopia som berörs av att ett sista giltighetsdatum anges. I vederbörligen motiverade undantagsfall får den utfärdande myndigheten förlänga giltighetstiden. När denna sexmånadersfrist har löpt ut ska var och en som innehar en bestyrkt kopia av ett europeiskt arvsintyg, för att kunna använda intyget för de ändamål som anges i artikel 63, ansöka om förlängning av giltighetstiden för denna kopia eller begära en ny bestyrkt kopia från den utfärdande myndigheten.

23 Begränsningen av kopiornas giltighetstid har nämligen föreskrivits på grund av att det europeiska arvsintyget har verkan i alla medlemsstater och att det troget bekräftar förekomsten av uppgifter som har fastställts i enlighet med den lag som är tillämplig på arvet eller annan lag som är tillämplig på specifika delar samt de personers ställning och rättigheter som anges som arvingar, testamentsexekutorer eller boutredningsmän i enlighet med artikel 69.1 och 69.2 i förordningen.

24 Som generaladvokaten påpekat i punkt 41 i sitt förslag till avgörande gör den frist på sex månader som föreskrivs i artikel 70.3 i förordning nr 650/2012 det möjligt att säkerställa att innehållet i den bestyrkta kopian av det europeiska arvsintyget överensstämmer med verkligheten och att, bland annat, regelbundet kontrollera att arvsintyget inte har rättats, återkallats eller ändrats enligt artikel 71 i förordningen och att dess rättsverkningar inte har hävts enligt artikel 73 i densamma.

25 Av detta följer att giltigheten av en sådan bestyrkt kopia är begränsad till sex månader utom i undantagsfall.

26 Frågan uppkommer emellertid huruvida den utfärdande myndigheten, när den i formulär V uttryckligen har angett att denna kopia saknar förfallodatum, ska anses gälla i sex månader eller om denna avsaknad av förfallodatum hindrar att kopian används, i den mening som avses i artikel 63 i förordningen.

27 Syftet med förordning nr 650/2012, som framgår av skäl 7 i förordningen, nämligen att underlätta en välfungerande inre marknad genom att man undanröjer hindren för fri rörlighet för de personer som för närvarande har svårt att hävda sina rättigheter vid arv med gränsöverskridande verkan, skulle äventyras om arvingarna eller andra personer som har ett berättigat intresse inte kunde styrka sina rättigheter på grund av ett formellt fel i den bestyrkta kopian av det europeiska arvsintyget som utfärdats till dem, vilket skulle medföra en förlängning av fristerna och högre eventuella kostnader.

28 När en bestyrkt kopia av det europeiska arvsintyget innehåller ordet ”obegränsad” ska denna kopia följaktligen anses gälla under sex månader.

29 När det gäller den tidpunkt då kopians giltighetstid börjar löpa, ska den utfärdande myndigheten ange datumet för utfärdandet på formulär V, efter den bestyrkta kopians giltighetstid. Giltighetstiden ska således beräknas från och med detta datum, vilket garanterar den förutsebarhet och rättssäkerhet som krävs med avseende på användningen av kopian.

30 När det gäller den hänskjutande domstolens frågor om vid vilken tidpunkt den bestyrkta kopian av det europeiska arvsintyget ska vara giltig för att få rättsverkningar i den mening som avses i artikel 69 i förordning nr 650/2012, och särskilt huruvida giltighetstiden för kopian har löpt ut under förfarandets gång, ska det påpekas att ingen bestämmelse i denna förordning direkt besvarar denna fråga.

31 Som generaladvokaten har påpekat i punkt 49 i sitt förslag till avgörande ska emellertid rättsverkningarna av denna kopia vara desamma i alla medlemsstater, vilket innebär att dess giltighet ska regleras av förordning nr 650/2012.

32 Det framgår nämligen av skäl 71 i förordning nr 650/2012 att det europeiska arvsintyget bör ha samma rättsverkningar i alla medlemsstater och att skydd bör tillförsäkras personer som förlitar sig på att de uppgifter som nämns i intyget är riktiga, när bestyrkta kopior som fortfarande

överensstämmer med gällande bestämmelser ges in. Detta säkerställer bland annat skydd för tredje man som betalar eller överför kvarlåtenskap till en person som i intyget anges som berättigad att ta emot denna betalning eller denna egendom i egenskap av arvinge.

33 Om det krävdes att den bestyrkta kopian av det europeiska arvsintyget var giltig när den myndighet till vilken kopian gavs in antog det begärda beslutet eller under det rättsliga förfarandet avseende kopian, och inte vid den tidpunkt då ansökan gavs in, skulle ett sådant krav kunna kränka arvingarnas och övriga förmånstagares rättigheter, vilka, eftersom de inte på något sätt påverkar varaktigheten av det förfarande som ledde till detta beslut, i förekommande fall måste begära och ge in en sådan kopia.

34 Som generaladvokaten påpekat i punkterna 58 och 59 i sitt förslag till avgörande leder denna tolkning till ytterligare förseningar, åtgärder och ansträngningar, såväl för de som berörs av arvet som för de myndigheter som ansvarar för arvskiftet. Detta strider mot syftet med förordning nr 650/2012, det vill säga – såsom erinras om i punkt 27 ovan – ett snabbt, smidigt och effektivt avgörande av ett arvsärende med gränsöverskridande verkan och av rättigheterna för de personer som berörs av arvet, såsom framgår av skälen 7 och 67 i förordningen.

35 I artikel 71.3 i förordning nr 650/2012 preciseras dessutom att den utfärdande myndigheten utan dröjsmål ska meddela de personer för vilka bestyrkta kopior – över vilka den enligt artikel 70.2 i förordningen ska ha en förteckning – om korrigeringar, ändringar eller återkallelse av intyget, för att i enlighet med skäl 72 i förordningen förhindra olaglig användning av sådana kopior och begränsa risken för att den bestyrkta kopian, vars giltighet har löpt ut vid tidpunkten för antagandet av det begärda beslutet, inte motsvarar innehållet i det europeiska arvsintyget.

36 Som generaladvokaten påpekade i punkt 70 i sitt förslag till avgörande kan den myndighet till vilken den bestyrkta kopian av det europeiska arvsintyget har lämnats in, när den har tillgång till uppgifter som ger upphov till rimligt tvivel beträffande arvsintygets status, undantagsvis begära att en ny kopia eller en kopia vars giltighetstid har förlängts ges in.

37 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den första och den tredje frågan besvaras enligt följande. Artikel 70.3 i förordning nr 650/2012 ska tolkas så, att en bestyrkt kopia av det europeiska arvsintyget, som utfärdas med påskriften ”obegränsad giltighetstid”, är giltig i sex månader från den dag då det utfärdades och får rättsverkningar, i den mening som avses i artikel 69 i förordningen, om den var giltig när den för första gången lämnades in till den behöriga myndigheten.

Den andra frågan

38 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida artikel 65.1 jämförd med artikel 69.3 i förordning nr 650/2012 ska tolkas så, att rättsverkningarna av det europeiska arvsintyget inträder i förhållande till samtliga personer som nämns i arvsintyget, i egenskap av arvingar, testamentstagare, testamentsexekutorer eller boutredningsmän, även om de inte själva har begärt att arvsintyget ska utfärdas.

39 Artikel 63.1 och 63.2 a i förordningen, som rör syftet med det europeiska arvsintyget, räknar upp de personer som kan använda arvsintyget, det vill säga arvingar, testamentstagare som har direkta rättigheter i arvet och testamentsexekutorer eller boutredningsmän som i en annan medlemsstat behöver åberopa sin ställning eller utöva sina rättigheter som arvingar eller testamentstagare

och/eller sina befogenheter som testamentsexekutorer eller boutredningsmän (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 mars 2018, Mahnkopf, C-558/16, EU:C:2018:138, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

40 Enligt artikel 65.1 i förordning nr 650/2012 ska det europeiska arvsintyget utfärdas efter ansökan från en sådan person som avses i artikel 63.1. Artikel 65.3 e i förordningen preciserar att ansökan om europeiskt arvsintyg bland annat ska innehålla uppgifter om eventuella förmånstagare, utöver sökanden, som utsetts i ett förordnande om kvarlåtenskap och/eller automatiskt. Enligt artikel 68 g i förordningen ska denna information finnas med i intyget.

41 Artikel 69.3 i förordning nr 650/2012 föreskriver att betalningar eller överlåtelser av egendom får göras utifrån den information som ges i arvsintyget till en person som i arvsintyget anges som bemyndigad att ta emot betalning eller egendom, i egenskap av arvinge, testamentstagare, testamentsexekutor eller boutredningsman. Rättsverkningarna av det europeiska arvsintyget kan således inträda i förhållande till denne, utan att denna bestämmelse preciserar om han eller hon ska ha ställning som sökande.

42 Oberoende av ställningen som sökande ska, enligt artikel 70.1 i förordningen, den utfärdande myndigheten behålla originalet av arvsintyget och utfärda en eller flera bestyrkta kopior till sökanden och till varje person som visar legitimt intresse. Av detta följer att en skyldighet att kräva att den person som åberopar en bestyrkt kopia av ett europeiskt arvsintyg nödvändigtvis måste vara den person som har ansökt om det ursprungliga intyget skulle strida mot själva lydelsen i artikel 70.1 i förordningen.

43 Ingen av dessa bestämmelser ålägger en person som använder en bestyrkt kopia av det europeiska arvsintyget att ha ställning som sökande av arvsintyget.

44 Det kan tilläggas att om varje berörd person var skyldig att ansöka om ett europeiskt arvsintyg och en bestyrkt kopia av detta för ett visst arv, trots att intyg och kopior redan utfärdats för detta arv, skulle detta, såsom Europeiska kommissionen påpekade i sitt skriftliga yttrande, leda till onödiga kostnader. En sådan skyldighet skulle strida mot syftet med förordning nr 650/2012, såsom detta framgår av skäl 67 i förordningen, nämligen att snabbt, smidig och effektivt avgöra gränsöverskridande arvsärenden.

45 Av vad som anförts följer att den andra frågan ska besvaras enligt följande. Artikel 65.1 jämförd med artikel 69.3 i förordning nr 650/2012 ska tolkas så, att rättsverkningarna av det europeiska arvsintyget inträder i förhållande till samtliga personer som nämns i arvsintyget, även om de inte själva har begärt att arvsintyget ska utfärdas.

Rättegångskostnader

46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

1) **Artikel 70.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg ska tolkas så, att en bestyrkt kopia av det europeiska arvsintyget, som utfärdas med påskriften ”obegränsad giltighetstid”, är giltig i sex månader från den dag då det utfärdades och får rättsverkningar, i den mening som avses i artikel 69 i förordningen, om den var giltig när den för första gången lämnades in till den behöriga myndigheten.**

2) **Artikel 65.1 jämförd med artikel 69.3 i förordning nr 650/2012 ska tolkas så, att rättsverkningarna av det europeiska arvsintyget inträder i förhållande till samtliga personer som nämns i arvsintyget, även om de inte själva har begärt att arvsintyget ska utfärdas.**

Underskrifter